

[Wilhelm.]

ved værftets opsigelsesret bevares helt og ubeskåret, uanset hvad der står i lejelov m. v.

Spørgsmålet er, om ministeren vil tage initiativ til, at dette feudale system bringes til ophør, så værftets arbejdere i det mindste ikke på samme tid skal trues med arbejdsløshed på grund af værftsledelsens dispositioner og med udsmidning af deres boliger på grund af politikernes følgagtige indstilling til A. P. Møller-koncernens stavnsbåndspolitik.

Boligminister *Helge Nielsens svar* (8/9 75):

Forholdene omkring udlejningen på funktionærboligvilkår af de boliger, der af ejendomsselskabet Lindø er opført med offentlig støtte, har tidligere været fremme i den offentlige debat, og på foranledning af folketingsmand Aksel Larsen blev sagen gjort til genstand for en forespørgselsdebat i folketinget den 22. marts 1960, hvor daværende økonomiminister Bertel Dahlgaard som fungerende boligminister gav en detaljeret redegørelse for sagens behandling i ministeriet, herunder også de nærmere vilkår for udlejningen af disse huse.

I 1957 rettede A. P. Møller henvendelse til boligministeriet om muligheden for at opnå støtte til opførelse af det nødvendige antal boliger til de beskæftigede på Lindøværftet. Det var oprindelig tanken, at byggeriet skulle organiseres som et socialt boligselskab, og med henblik herpå stiftedes Ejendomsselskabet Lindø A/S, men da det fra A. P. Møllers side var en afgørende betingelse, at disse boliger blev alene til de beskæftigede på værftet, dvs. som egentlige funktionærboliger, således at boligerne kunne frigøres, hvis arbejderne forlod værftet, kunne byggeriet ikke gennemføres som almennyttigt byggeri.

Byggeriet blev derefter organiseret som privat byggeri med statsstøtte efter 1946-lovens § 49. Dette havde imidlertid bl. a. til følge, at det af staten ydede driftstilskud efter de dagældende regler måtte fastsættes 3 kr. lavere pr. m², end hvis der havde været tale om socialt byggeri, men værftet besluttede dengang selv at ville yde et ekstra tilskud, således at lejerne blev stillet, som om de havde fået det større driftstilskud.

I ansøgningen om finansudvalgets tilslutning til at yde støtte og i den fornødne tekstanmærkning på finanslovsforslaget for 1958-59 blev det præciseret, at det drejede sig om boliger til arbejdere og funktionærer ved værftet.

Der kunne ved sagens behandling ikke være nogen tvivl om, at disse boliger skulle være nogen tvivl om, at disse boliger skulle fungere som egentlige funktionærboliger, således at ejendomsselskabet havde sikkerhed for til enhver tid at kunne anvise boliger til de beskæftigede på værftet. Dette måtte på den anden side indebære, at boligerne blev undergivet lejelovens almindelige regler for funktionærboliger, dvs. at en arbejder, der forlod værftet, samtidig måtte fraflytte sin hidtidige bolig, og dette forhold blev da også trukket frem under den ovenfor nævnte debat i folketinget i marts 1960.

Man var således i sin tid ved ydelsen af statsstøtte helt klar over, at byggeriet skulle anvendes som funktionærboliger. I motiverne til bestemmelserne i 1946-loven om støtte til privat byggeri er udtrykkelig anført, at bestemmelserne skabte mulighed for, at større virksomheder, f. eks. fabrikker o. lign., kunne opnå statsstøtte til opførelse af boliger for arbejdere og funktionærer.

Det er således også i overensstemmelse med forudsætningerne for den dagældende lovgivning om støtte til privat boligbyggeri, at de støttede lejligheder udlejes som funktionærboliger.

Ved lovrevisionen i 1967 begrænsedes retten til opsigelse af lejere i arbejder- og funktionærboliger, idet opsigelse nu kun kan ske, når lejligheden skal benyttes af en anden medarbejder.

Denne begrænsning i opsigelsesretten kombineret med reglen om, at lejerne altid skal have mindst 3 måneders varsel, skulle give lejerne rimelige garantier imod vilkårlige opsigelser.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til indenrigsministeren (2/9 75):

„Vil ministeren oplyse, hvilke rådhus- og amtsgårdsbyggerier der er gennemført efter kommunalreformen, og hvilke der i øjeblikket er under opførelse eller projektering, samt oplyse størrelsen af de omkostninger, skatteyderne derved er blevet påført?“

(Spm. nr. 347).